U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **R. A. M. A. B.**, zastoupený Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor cizinecké policie**, se sídlem Opočínek 57, Pardubice, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2023, čj. KRPE-66309-99/ČJ-2022-170022-SV, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 21. 2. 2023, čj. 52 A 8/2023-23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

[1] Žalobce byl rozhodnutím žalované z 23. 7. 2022 zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 60 dnů. Doba zajištění byla následně prodlužována. O prvních 60 dnů byla prodloužena rozhodnutím žalované z 14. 9. 2022. O druhých 60 dnů byla doba zajištění prodloužena rozhodnutím žalované z 14. 11. 2022. O dalších 60 dnů byla doba zajištění prodloužena rozhodnutím uvedeným v záhlaví, a to podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců v návaznosti na § 125 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Žalobu, kterou proti tomuto rozhodnutí žalobce podal, zamítl Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích v záhlaví uvedeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Namítl, že prodlužování zajištění znamená nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života a působí mu psychické útrapy. Je mu znemožněno, aby sám vyvinul iniciativu spojenou s osobním obstaráním náhradního cestovního dokladu včetně urgence vyřízení věci u zastupitelského úřadu. Krajský soud se otázkou nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života řádně nezabýval, neboť pouze konstatoval, že z obsahu spisu neplynou žádné relevantní skutečnosti. To je však v rozporu s tvrzeními stěžovatele.

Žalovaný pak podle stěžovatele porušil zásadu materiální pravdy, neboť nezjistil přesně a úplně stav věci, zejména z hlediska přiměřenosti zásahu.

[3] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[4] Vzhledem k tomu, že jde o věc, v níž před městským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zabývá podle § 104a s. ř. s., ve znění účinném od 1. 4. 2021, otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou – blíže k tomu viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Tyto závěry jsou použitelné i po novele soudního řádu správního zákonem č. 77/2021 Sb. (srov. usnesení ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 10–12, či usnesení z 5. 8. 2021, čj. 10 Azs 196/2021-30, bod 4).

[5] Stěžovatel sám netvrdí, v čem okolnosti jeho případu splňují podmínky přijatelnosti ve smyslu takto vymezených kritérií.

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Nejvyšší správní soud v souvislosti s výtkou, že se krajský soud řádně nevěnoval námitce nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života, neshledal zásadní pochybení krajského soudu, které by ve smyslu výše uvedené judikatury mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Pro stručnost Nejvyšší správní soud odkazuje na judikaturu popisující, jaké vady naplňují kasační důvod nepřezkoumatelnosti rozsudku (např. rozsudky NSS ze 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, z 31. 1. 2008, čj. 4 Azs 94/2007-107, z 21. 8. 2008, čj. 7 As 28/2008-76 nebo usnesení rozšířeného senátu z 18. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Z rozsudku krajského soudu v nyní projednávané věci je zřejmé, k jakým závěrům ohledně toto otázky dospěl. Krajský soud poukázal na značnou obecnost této námitky a konstatoval, že stěžovatel neunesl břemeno tvrzení, natož pak břemeno důkazní. Proto krajský soud vyšel z obsahu správního spisu a uzavřel, že žádný zásah do soukromého a rodinného života žalobce neshledává.

[8] Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu nepřichází do úvahy ani v kontextu požadavků rozsudku velkého senátu Soudního dvora EU ze dne 8. 11. 2022, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (Přezkum zajištění z moci úřední), C-704/20 a C-39/21, ECLI:EU:C:2022:858. Z uvedeného rozsudku plyne, že i české správní soudy jsou povinny při přezkumu dodržení podmínek zákonnosti zajištění cizince, které vyplývají z unijního práva, tedy i ve věcech zajištění za účelem správního vyhoštění, na které dopadá směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (návratová směrnice), přihlížet z moci úřední k vadám a nezákonnostem rozhodnutí o zajištění, které soudy zjistí, případně které vyjdou v řízení najevo, přestože nejsou součástí uplatněných žalobních bodů. Z toho rovněž vyplývá, že v řízení o kasační stížnosti zajištěného cizince proti rozsudku krajského (městského) soudu ve věci takového rozhodnutí o zajištění cizince se neuplatní obecné pravidlo, podle něhož jsou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustné kasační námitky, které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským (městským) soudem, byť tak učinit mohl. Ani přípustnost těchto námitek v řízení

o kasační stížnosti (v této věci jde o námitku zhoršeného psychického stavu) ovšem bez dalšího nevede k závěru, že by stěžovatel v takovém případě mohl krajskému soudu úspěšně vytýkat, že se těmito námitkami explicitně nezabýval (rozsudku NSS z 31. 1. 2023, čj. 5 Azs 96/2021-39). Rozsudek krajského soudu tedy nelze označit za nepřezkoumatelný.

[9] Stěžovatelova námitka, že je mu zajištěním bráněno v tom, aby sám vyvinul iniciativu spojenou s osobním obstaráním náhradního cestovního dokladu včetně urgence vyřízení věci, nezakládá přijatelnost kasační stížnosti. Prodloužení zajištění není nezákonným pouze z důvodu průtahů při obstarávání náhradních cestovních dokladů, pokud žalovaná není při realizaci cizincova správního vyhoštění pasivní (to stěžovatel netvrdí, ani to neplyne ze správního spisu) a zdržení při jeho realizaci bylo způsobeno výlučně pasivitou orgánů jeho země původu v kombinaci s tím, že sám stěžovatel cestoval bez cestovních dokladů (viz rozsudek ze dne 16. 3. 2016, čj. 3 Azs 283/2015-62, či ze dne 27. 4. 2016, čj. 10 Azs 275/2015-40).

[10] Ani stěžovatelova obecná námitka zhoršeného psychického stavu pak nezakládá přijatelnost kasační stížnosti (pozn. NSS: tato námitka je s ohledem na výše uvedené přípustná i přesto, že nezazněla v řízení před krajským soudem, kde stěžovatel v tomto ohledu nic neuvedl). V zařízení pro zajištění cizinců je dostupná lékařská péče, a stěžovatel netvrdil, že by mu bylo její poskytnutí odmítnuto (usnesení NSS z 3. 4. 2023, čj. 6 Azs 36/2023-27, bod 27). Své obtíže stěžovatel ostatně ani v kasační stížnosti nijak nekonkretizoval ani nedoložil.

[11] Ostatní obecné zmínky o nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života včetně nedostatečně zjištěného stavu věci v tomto směru nemohly bez dalšího vést ke kvalifikovanému zpochybnění závěrů napadeného rozsudku krajského soudu, potažmo závěrů žalovaného. Uvedené námitky nesplňují náležitosti kasačního bodu a jsou pro svoji obecnost neprojednatelné, a tedy nepřípustné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. (rozsudek NSS čj. 8 Azs 299/2020-41, bod 16 a další tam citovaná judikatura).

[12] S ohledem na vše výše uvedené lze uzavřít, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura poskytuje dostatečnou odpověď na námitky obsažené v kasační stížnosti. Krajský soud se v napadeném rozsudku od této judikatury neodchýlil a nedopustil se ani pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Nejvyšší správní soud konstatuje, že podaná kasační stížnost tedy svým významem nepřesahuje podstatně vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. bod 53 usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. května 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu